

Arrest

nr. 110 157 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 24 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. GIERAERTS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger uit Galkopakha (Kathmandudistrict, Nepal). U geeft sinds 2001 les in Kathmandu op het 'College of Information Technology'. Sinds 2007 bent u lid van de monarchistische Rastriya Prajatantra Party Nepal (RPP-N). Tijdens de verkiezingsperiode kende uw familie problemen met Maobadi die naar uw huis kwamen en uw familie vroegen voor de Maobadi te stemmen. Maobadi dreigden ermee er voor te zorgen dat uw familie niet in het dorp kon blijven indien uw familie niet voor hen koos. Toen u in die periode deelnam aan programma's van de RPP-N kwamen Maobadi enkele keren naar uw huis en dreigden met geweld indien u nog deel zou nemen aan de RPP-N-programma's. Vanaf 2064 (Nepalese kalender, dit is 2008/2009 in de Gregoriaanse kalender) vroegen leden van de Akhil Krantikari, een revolutionaire

studentenbeweging gelinkt aan de Maobadi, u om hen te vervoegen. U weigerde aangezien u uw monarchistisch gedachtengoed niet wilde verloochenen. De Maobadi gaven u waarschuwingen en dreigden enkele keren met geweld waarbij u gezegd werd dat u geen royalist meer mocht zijn. Toen u in de eerste week van de eerste maand in 2068 (april 2011) besliste om een paneel van de RPP-N aan de muur op te hangen, protesteerden een tiental studenten van de Akhil Krantikari en van de YCL (Young Communist League) hiertegen en zeiden dat het monarchisme is opgedoeft en verboden waardoor het paneel niet mocht worden opgehangen. Uw tegenstanders sloegen u toen waardoor u naar de dokter voor verzorging moest. In de laatste week van de vijfde maand of de eerste week van de zesde maand in 2068 (begin of eind september 2011) organiseerde u een welkomstprogramma voor de nieuwe studenten binnen de RPP-N. Op 2 of 3/6/2068 (19 of 20.9.2011) verliet u net uw klaslokaal toen een tiental leden van de Akhil Krantikari u aanvielen. Het waren dezelfde belagers van de vorige keer die u nu verweten deel te nemen aan activiteiten van de RPP-N en u verboden nog welkomstfeesten te organiseren voor de nieuwe studenten van de RPP-N. Eén van uw belagers sloeg u hard waardoor u twee dagen in het Kist ziekenhuis moest verblijven. Nadien werd u nog drie dagen behandeld in het Manmohan ziekenhuis dat dicht bij uw huis in Galkopakha ligt. U wendde zich tevergeefs tot uw schooldirectie die enkel zei niets tegen het geweld te kunnen doen. Op 28 of 29/7/2068 (14 of 15.11.2011) was u 's middags opzichter bij een examen. Voor het examen begon kwam Anuj Nepal, de voorzitter van de Akhil Krantikari samen met de vice-voorzitter, Jawal Hassan en nog zeven anderen de klas binnen en verweten u een marionet te zijn van Kamal Thapa. Toen u hen op uw beurt verweet zelf marionetten te zijn van Prachandra nam één van de groepsleden een stoel en gooide die naar u. Hierop greep Anuj Nepal in en zei aan de student die de stoel had gesmeten het examen niet verder te storen, aangezien na het examen wel kon afgerekend worden met u. Na dit incident startte het examen. Een half uur voor het einde van het examen stond de student die de stoel had gegooid op en verweet u een leider te zijn en sloeg u. U werd boos, nam de student vast en duwde hem tegen de deur waar iets scherp zijn hoofd verwondde. Hierop stonden nog een vijftal studenten op en sloegen u. Toen een andere leraar ermee dreigde de studenten niet meer toe te laten op de universiteit, stopte het gevecht. De studenten zeiden dat ze u na het examen zouden opwachten. Toen het examen was afgelopen, wachtte het vijftal u op in de hal waardoor u uit schrik niet meer naar buiten durfde te gaan, zeker nadat D.B.(...), een leraar, naar buiten ging en een vijftiental studenten met stokken zag staan. D.B.(...) raadde u aan niet naar buiten te gaan aangezien dit te gevaarlijk was. U wilde de politie bellen, maar de vice-directeur liet dit niet toe omdat hij meende dat de studenten dan nog gewelddadiger zouden worden. U vermoedt echter dat dit niet mocht omdat de directie niet tegen de Maobadi wilden ingaan. Met de hulp van B.G.(...), een andere leraar, kon u 's avonds via de achterkant van het gebouw toch ontsnappen. U ging die avond bij B.G.(...) (die eveneens in Kathmandu woont) logeren waar u vervolgens meermaals dreig telefoons van één van uw belagers kreeg die zei u op een dag zeker te zullen vinden. Ondanks het advies van B.G.(...) om niet naar de universiteit te gaan, nam u 's morgens toch de bus naar de universiteit. In Koteswor, dicht bij het college, kreeg u telefoon van A.S.(...), een student en aanhanger van de RPP-N die u zei om niet naar de universiteit te komen aangezien Anuj Nepal en enkele van zijn aanhangers u met stokken stond op te wachten. Aangezien u bang was keerde u terug naar het huis van B.G.(...) waar u een zestal dagen verbleef. Toen ook aan B.G.(...) over u vragen werden gesteld besloot u dat het daar niet veilig was en ging u naar Samakushi (eveneens in het Kathmandudistrict) waar u bij de broer en zus van een vriend van u verbleef. U bleef er een tiental dagen, maar ontving toen dreig telefoons van onbekenden en u kreeg tevens telefoon van de eigenaar van uw huis in Ghalkopaka die u liet weten dat er mannen waren die u zochten. Aangezien u dicht bij uw eigen huis verbleef besloot u dat het niet veilig was en ging u naar uw neef in Ghatahar in het Bhaktapur district waar u een achttal dagen verbleef. Enkele studenten die u steunden lieten u echter weten dat B.B.(...), één van de leden van de Akhil Krantikari, in de omgeving van Bhaktapur woont waardoor u zich er ook niet meer veilig voelde. Hierop ging u naar uw nicht in Kirtipur te Kathmandu waar u echter ook telefoons kreeg van onbekende studenten. Toen u uw mails controleerde, zag u dat u een aanvaardingsbrief had ontvangen voor een aanvraag die u reeds vroeger had ingediend voor een wiskundeconferentie in Spanje. Dit bracht u op het idee om naar het buitenland te vluchten. Nadat u het visum in orde had gebracht, vloog u op 20/1/2012 in het bezit van uw eigen paspoort en een Schengenvisum van Kathmandu naar Delhi. Dezelfde dag nog vloog u van Delhi naar Milaan, waarna u op 21/1/2012 naar Madrid vloog. U bleef een paar weken bij een Indiër die u had leren kennen en ging dan met de auto op 13/3/2012 van Madrid naar Brussel. Op 14/3/2012 diende u in België een asielaanvraag in. Tien dagen nadat u Nepal had verlaten kwamen er mensen naar uw nicht en vroegen naar u. Uw nicht zei hen echter dat u al vertrokken was. U vreest bij een terugkeer naar Nepal problemen met de Maobadi als gevolg van uw politieke voorkeur. Naast uw problemen met Maobadi maakt u zich tevens zorgen over de situatie van Brahmanen aangezien u in uw dorp enkele keren wegens uw kaste werd uitgescholden door mensen van de Gurung en Magar kaste. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste

pagina van uw paspoort; uw citizenshipcard; uw rijbewijs; uw personeelskaart; uw curriculum vitae; een attest van de RPP-N waaruit blijkt dat u lid bent van deze partij; verschillende documenten in verband met uw studies en uw werk op school; en een ziekenhuisattest dd. 5 april 2013 volgens welke u op 23/9/2011 naar aanleiding van een aanval werd behandeld.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u geen asielaanvraag hebt ingediend in Spanje hoewel u hiertoe wel de kans had, noch dat u inlichtingen heeft ingewonnen over hoe u bescherming kon krijgen in Spanje. Uw verklaring dit niet gedaan te hebben omdat u er in Spanje niet aan dacht, dat u al opgelucht was dat u Nepal had kunnen verlaten en zich al veilig voelde (CGVS, p. 19) kan niet weerhouden worden. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient of zich terdege informeert over de te zetten stappen inzake het verkrijgen van internationale bescherming. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag hebt ingediend terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in Spanje, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

Wat betreft uw vrees in geval van terugkeer naar Nepal het slachtoffer te worden van Maobadi als gevolg van uw politieke overtuiging dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat negatieve activiteiten van Maobadi veel minder voorkomen dan tijdens het conflict en de onmiddellijke periode na het conflict. Sinds het vredesakkoord van november 2006 getuigen Maobadi van een grote discipline en toewijding aan dit akkoord. De Maoïsten zijn intussen veel beter georganiseerd dan andere partijen en zouden het bij de komende verkiezingen waarschijnlijk niet slecht doen. Zij zijn daarom beter af met de democratie dan met oorlog en geloven nu in de staat. Zelfs de radicale vleugel van de partij wil geen terugkeer meer naar het geweld. De politieke bewegingsruimte is voor alle partijen (inclusief de radicale anti-Maobadi partij RPP-N) volledig genormaliseerd. Geen enkele partij wil nog terug naar de dagen van het gewapend conflict. Informatie stelt tevens dat er momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Royalistische sympathieën op zich vormen geen voldoende basis om een doelwit te zijn van de Maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal.

Wat betreft de problemen die u in Nepal kende met Akhil Krantikari, een revolutionaire studentenbeweging gelinkt aan de Maobadi, dient vastgesteld te worden dat informatie bevestigt dat algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen in Nepal voorkomen. Echter, uit diezelfde informatie blijkt tevens dat dergelijke incidentele gebeurtenissen op zich niet getuigen van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u zich om eventuele nieuwe moeilijkheden met de Akhil Krantikari-leden uit de weg te gaan niet elders in Nepal zou kunnen vestigen. Uit uw verklaring blijkt dat uw problemen zich enkel voordeden in Kathmandu. Op de vraag waarom u zich niet in Pokhara of elders in Nepal zou kunnen vestigen antwoordde u dat Maobadi u kunnen komen zoeken, dat het niet eenvoudig zal zijn om als RPP-N aanhanger elders te leven en dat aangezien Maobadi ook andere RPP-N aanhangers in Pokhara problemen hebben bezorgd, dit ook bij u zou kunnen gebeuren (CGVS, p. 23). Dit zijn echter loutere veronderstellingen die niet op enig objectief gegeven gestoeld zijn. Deze hypothesen stroken bovendien niet met de informatie waar hierboven reeds naar werd verwezen en waaruit blijkt dat er anno 2013 geen sprake meer is van gerichte vervolging van (ex-) royalisten in Nepal. Deze informatie spreekt tevens uw bewering tegen als zouden vandaag de dag meer en meer mensen aanhanger zijn van de monarchie en dat Maobadi daarom aanhangers van de koning willen doen verminderen (CGVS, p. 23). Zo maakt de RPP-N geen deel meer uit van het politieke bedrijf in Nepal. U laat tevens blijken dat u niet meer naar uw dorp terug kan aangezien u tijdens de verkiezingsperiode problemen kende met Maobadi (CGVS, p. 12). Er dient echter wederom verwezen te worden naar bovenstaande informatie dat er vandaag de dag geen vervolging meer is van royalisten. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u na de verkiezingen nog meermaals terug keerde naar uw

dorp en dat u toen niets is overkomen (CGVS, p. 18). Wat betreft het feit dat u niet meer naar uw dorp terug kan aangezien u als Brahmaan wordt uitgescholden door dorpelingen uit de Gurungkaste en de Magarkaste, dient opgemerkt te worden dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd is. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De kopie van uw paspoort, uw citizenshipcard, uw rijbewijs, uw personeelskaart, uw curriculum vitae, de verschillende documenten betreffende uw schoolloopbaan en het ontvangstbewijs van uw lidmaatschap bij de RPP-N bevestigen louter uw identiteitsgegevens, uw werkzaamheden bij de universiteit, uw schoolloopbaan en uw lidmaatschap bij de RPP-N welke geenszins in twijfel worden getrokken. Het ziekenhuisattest stelt enkel dat u werd verzorgd na een fysieke aanval, maar kan bovenstaande vaststelling niet wijzigen dat voor u een vluchtalternatief mogelijk is.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad wijst op het devolutieve karakter van het beroep. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Als feitenrechter, die een nieuwe beoordeling ten gronde maakt, hoeft de Raad niet op ieder argument van de verzoekende partij in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop zijn uitspraak is gesteund (RvS 4 april 2011, nr. 212.391).

De Raad kan de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet). De Raad meent dat dit *in casu* niet het geval is.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.2. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.1. De bestreden beslissing stelt: *"Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag hebt ingediend terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in Spanje, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees."*

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft stelt artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet: *"De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoonst met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;"

De Raad stelt vast dat artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet opgeheven werd bij wet van 8 mei 2013 (BS 22 augustus 2013) met ingang van 1 september 2013. Bij deze wet werd echter een artikel 48/6 d) ingevoegd in de vreemdelingenwet dat met betrekking tot de voorwaarden voor de toepassing van het voordeel van de twijfel een identieke bepaling bevat als het hogervermelde artikel 57/7ter d) van de vreemdelingenwet.

Artikel 8, 1 van Richtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus bepaalt echter ook dat asielverzoeken niet mogen worden afgewezen louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn ingediend.

De Raad meent dat dit motief *in casu* niet doorslaggevend is.

2.2.2. De bestreden beslissing stelt: *"Wat betreft de problemen die u in Nepal kende met Akhil Krantikari, een revolutionaire studentenbeweging gelinkt aan de Maobadi, dient vastgesteld te worden dat informatie bevestigt dat algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen in*

Nepal voorkomen. Echter, uit diezelfde informatie blijkt tevens dat dergelijke incidentele gebeurtenissen op zich niet getuigen van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie."

Verzoeker stelt dat dit een ongenueanceerd standpunt is daar uit de getuigenis van verzoeker en de aangebrachte stukken blijkt dat verzoeker als individu bedreigd, vervolgd en toegetakeld werd wegens zijn politieke overtuiging, ook al zou er 'geen gerichte vervolging op grote schaal van royalisten meer bestaan'. Verzoeker betwist ook dat de politieke bewegingsruimte voor alle partijen inclusief de radicale anti-Maobadi partij RPP-N volledig genormaliseerd is.

De Raad stelt vast dat de door verzoeker aangehaalde feiten als dusdanig niet door de verwerende partij in vraag gesteld worden en op uitvoerige en gedetailleerde wijze zijn uiteengezet tijdens verzoekers gehoor en in de bestreden beslissing. Ook de Raad stelt vast dat de verklaringen van verzoeker in dit verband gedetailleerd, uitvoerig en doorleefd overkomen.

Overeenkomstig artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet moeten daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève:

"a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a)."

Verzoeker was het voorwerp van herhaalde daden van vervolging. Tijdens de verkiezingen werd verzoeker enkele malen door de Maobadi bedreigd in zijn dorp omdat hij deelnam aan programma's van de RPP-N. Vanaf 2008/2009 werd hij door de revolutionaire aan de Maobadi gelinkte studentenbeweging Akhil Krantikari op de universiteit waar hij werkte gevraagd hen te vervoegen, waarbij hij bedreigd en gewaarschuwd werd, maar hem geen fysieke schade werd toegebracht (gehoor, p. 9). In april 2011 werd verzoeker bij het ophangen van een RPP-N paneel in de universiteit geslagen met een houten blok, met een nagel, die zijn hoofd penetreerde (gehoor, p. 9) waardoor hij naar een dokter voor verzorging moest. In september 2011 werd verzoeker na het verlaten van zijn klaslokaal overvallen en werd hem verboden welkomsteesten te organiseren voor de nieuwe studenten van de RPP-N. Verzoeker werd hard geslagen, verbleef twee dagen in een eerste hospitaal en vervolgens drie dagen in een ander hospitaal. In november 2011 was verzoeker opzichter bij een examen. Er ontstond een handgemeen met leden van Akhil Krantikari waarbij verzoeker geslagen werd en hij tijdens dit handgemeen een student verwondde. Vervolgens werd verzoeker door een vijftal studenten geslagen, die een andere leerkracht echter wist te kalmeren.

De bestreden beslissing vervolgt: *"Toen het examen was afgelopen, wachtte het vijftal u op in de hal waardoor u uit schrik niet meer naar buiten durfde te gaan, zeker nadat D.B.(...), een leraar, naar buiten ging en een vijftiental studenten met stokken zag staan. D.B.(...) raadde u aan niet naar buiten te gaan aangezien dit te gevaarlijk was. U wilde de politie bellen, maar de vice-directeur liet dit niet toe omdat hij meende dat de studenten dan nog gewelddadiger zouden worden. U vermoedt echter dat dit niet mocht omdat de directie niet tegen de Maobadi wilden ingaan. Met de hulp van B.G.(...), een andere leraar, kon u 's avonds via de achterkant van het gebouw toch ontsnappen. U ging die avond bij B.G.(...) (die eveneens in Kathmandu woont) logeren waar u vervolgens meermaals dreigtelefoons van één van uw belagers kreeg die zei u op een dag zeker te zullen vinden. Ondanks het advies van B.G.(...) om niet naar de universiteit te gaan, nam u 's morgens toch de bus naar de universiteit. In Koteswhor, dicht bij het college, kreeg u telefoon van A.S.(...), een student en aanhanger van de RPP-N die u zei om niet naar de universiteit te komen aangezien Anuj Nepal en enkele van zijn aanhangers u met stokken stond op te wachten. Aangezien u bang was keerde u terug naar het huis van B.G.(...) waar u een zestal dagen verbleef. Toen ook aan B.G.(...) over u vragen werden gesteld besloot u dat het daar niet veilig was en ging u naar Samakushi (eveneens in het Kathmandudistrict) waar u bij de broer en zus van een vriend van u verbleef. U bleef er een tiental dagen, maar ontving toen dreigtelefoons van onbekenden en u kreeg tevens telefoon van de eigenaar van uw huis in Ghalkopaka die u liet weten dat er mannen waren die u zochten. Aangezien u dicht bij uw eigen huis verbleef besloot u dat het niet veilig was en ging u naar uw neef in Ghatahar in het Bhaktapur district waar u een achttal dagen verbleef. Enkele studenten die u steunden lieten u echter weten dat B.B.(...), één van de leden van de Akhil Krantikari, in de omgeving van Bhaktapur woont waardoor u zich er ook niet meer veilig voelde. Hierop ging u naar uw nicht in Kirtipur te Kathmandu waar u echter ook telefoons kreeg van onbekende studenten."*

De Raad stelt vast dat verzoeker omwille van zijn activiteiten voor de radicale anti-Maobadi partij RPP-N herhaaldelijk bedreigd, geslagen en verwond werd door leden van de radicale studentenbeweging Akhil Krantikari. Na het laatste incident was verzoeker het voorwerp van ernstige en veelvuldige bedreigingen. Verzoeker vroeg de bescherming van de directie van de universiteit maar deze trad niet op en weigerde de politie in te lichten en in te schakelen. Dit is niet strijdig met de beschikbare informatie in het administratief waar gesteld wordt dat er in beginsel geen ernstige problemen zijn voor RPP-N leden en de Maobadi geen terugkeer willen naar het geweld, maar ook stelt dat wanneer YCL toch nog iemand zou viseren dit gericht gebeurt en het betreft enkel politieke tegenstanders in welbepaalde omstandigheden (geen gewone burgers). Slachtoffers zouden concrete informatie over de precieze redenen waarom zij een doelwit zouden zijn namelijk etniciteit, politieke voorkeur, persoonlijke vijandschap of uitzonderlijke rijkdom, moeten kunnen geven (SRB, p. 22). Dit is *in casu* het geval.

De Raad meent dat de door verzoeker aangehaalde daden van vervolging en bedreigingen voldoende ernstig en veelvuldig waren om te beschouwen dat hij reeds het voorwerp van ernstige daden van vervolging in zijn land van herkomst. Verzoeker wees er op dat ook gedreigd werd dat men zijn handen en benen zou breken en op het feit dat zijn vader omwille van mishandeling door politieke tegenstanders om redenen van zijn rol in de vroegere orde blijvend gehandicapt was.

Artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal beschouwt het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd, reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, als een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken.”*

De Raad stelt vast dat artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet opgeheven werd bij wet van 8 mei 2013 (BS 22 augustus 2013) met ingang van 1 september 2013. Bij deze wet werd echter een artikel 48/7 ingevoegd in de vreemdelingenwet dat als volgt luidt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

In casu meent de Raad dat verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd en dat er geen goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen zoals bepaald in artikel 48/7 van de vreemdelingenwet en zoals voorheen bepaald in artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot eventuele bescherming stelde verzoeker tijdens het gehoor (p. 18): *‘De politie, als ik ga en klaag dan zullen ze die misschien een of twee dagen vasthouden, en dan vrijlaten. Want de overheid is van hun kant, dus het heeft geen nut.’*

Volgens het hoofd van INSEC kan iemand in geval van persoonlijke vijandschap met de YCL verhaal gaan halen bij de politie of de CDO (Chief District Office) (SRB, p. 23).

Verzoeker verwijst naar het Nederlandse Ambtsbericht Nepal van maart 2012 waar deze stelt dat parallelle wetshandhaving door militante politieke jongerenbewegingen een probleem blijft. Sinds 2006 vindt het geweld in Nepal voor een groot deel langs de bestaande politieke lijnen plaats. Politieke partijen zijn direct verantwoordelijk voor een groot deel van de huidige onveiligheid. Er is sprake van informele netwerken van politieke partijen, veiligheidstroepen van politie en leger, gewapende groepen, criminelen en jongerenorganisaties. Gewapende groepen en bendes plegen het meeste geweld, bedreigingen, bomaanslagen, afpersing, ontvoering, mishandeling en moord, maar zijn afhankelijk van een ruimer netwerk waar ook politici en politiefunctionarissen deel van uitmaken. Daardoor kunnen deze politieke en criminele groepen vaak straffeloos opereren (Ambtsbericht Nederland, p. 36 en 37, geciteerd door verzoeker). Verzoeker wijst er ook op dat de rechterlijke macht gevoelig is voor intimidatie, corruptie en politieke druk (p. 52). Er is gebrek aan politieke wil zowel bij de regering als de UCPN-M om straffeloosheid bij geweldpleging en mensenrechtenschendingen aan te pakken, zowel bij zaken uit het verleden als bij actuele zaken (p. 53). Verzoeker wijst er ook op dat het ambtsbericht uitvoerig is over de gevallen van marteling en mishandeling, verdwijningen, buitengerechterlijke executies en andere schendingen van de mensenrechten. Deze inbreuken op de mensenrechtenverdragen worden in veel gevallen toegeschreven aan de maoïsten (p. 47-60).

Artikel 48/5, §2 tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt: *“Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”*

De Raad meent dat verzoeker aannemelijk gemaakt heeft dat hij *in casu* geen toegang had tot de bovenvermelde bescherming van zijn nationale overheden of tot andere vormen van redelijke bescherming door deze overheden.

Wat de eventuele binnenlandse bescherming van verzoeker stelt de bestreden beslissing: *‘Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u zich om eventuele nieuwe moeilijkheden met de Akhil Krantikari-leden uit de weg te gaan niet elders in Nepal zou kunnen vestigen. Uit uw verklaring blijkt dat uw problemen zich enkel voordeden in Kathmandu. Op de vraag waarom u zich niet in Pokhara of elders in Nepal zou kunnen vestigen antwoordde u dat Maobadi u kunnen komen zoeken, dat het niet eenvoudig zal zijn om als RPP-N aanhanger elders te leven en dat aangezien Maobadi ook andere RPP-N aanhangers in Pokhara problemen hebben bezorgd, dit ook bij u zou kunnen gebeuren (CGVS, p. 23). Dit zijn echter loutere veronderstellingen die niet op enig objectief gegeven gestoeld zijn. Deze hypothesen stroken bovendien niet met de informatie waar hierboven reeds naar werd verwezen en waaruit blijkt dat er anno 2013 geen sprake meer is van gerichte vervolging van (ex-) royalisten in Nepal. Deze informatie spreekt tevens uw bewering tegen als zouden vandaag de dag meer en meer mensen aanhanger zijn van de monarchie en dat Maobadi daarom aanhangers van de koning willen doen verminderen (CGVS, p. 23). Zo maakt de RPP-N geen deel meer uit van het politieke bedrijf in Nepal. U laat tevens blijken dat u niet meer naar uw dorp terug kan aangezien u tijdens de verkiezingsperiode problemen kende met Maobadi (CGVS, p. 12). Er dient echter wederom verwezen te worden naar bovenstaande informatie dat er vandaag de dag geen vervolging meer is van royalisten. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u na de verkiezingen nog meermaals terug keerde naar uw dorp en dat u toen niets is overkomen (CGVS, p. 18). Wat betreft het feit dat u niet meer naar uw dorp terug kan aangezien u als Brahmaan wordt uitgescholden door dorpingen uit de Gurungkaste en de Magarkaste, dient opgemerkt te worden dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.’*

De Raad is het eens met de bestreden beslissing waar deze stelt dat het feit dat verzoeker als Brahmaan werd uitgescholden door dorpingen uit de Gurung-kaste en de Magar-kaste onvoldoende zwaarwichtig is als bewijs van zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Voor het overige wijst de Raad er echter op dat verzoeker in zijn dorp ook bedreigd werd omwille van zijn activiteiten voor de RPP-N tijdens de verkiezingen.

Verzoeker wees er ook op dat het laatste incident, waarbij een student verwond werd, maakte dat de Akhil Krantikari-leden heel agressief waren ten aanzien van hem en dat als hij zijn ideologie niet zou veranderen het niet gemakkelijk zal zijn om elders in het land te leven (gehoor, p. 23).

De vader van verzoeker was ook reeds het voorwerp van politieke vervolging, werd geslagen, was gehandicapt en had acht jaar hulp nodig tot aan zijn dood, weliswaar ten tijde van het oude systeem (gehoor, p. 24).

Rekening houdend met het bovenvermelde en het feit dat verzoeker reeds het voorwerp van vervolging was in overeenstemming met artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, het aannemelijke gebrek aan redelijke bescherming *in casu* meent de Raad dat er geen goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen ook al zou verzoeker zich buiten Kathmandu zou vestigen.

Artikel 48/5 § 3 van de vreemdelingenwet luidt voor 1 september 2013 als volgt: *“Er is geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.*

Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen.”

Deze bepaling werd gewijzigd bij wet van 8 mei 2013 waarbij bijkomende voorwaarden gesteld worden voor de toepassing van een binnenlands beschermingsalternatief als volgt:

“§ 3. Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst:

*a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of
b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2;
en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.
Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.”*

De Raad stelt vast dat in beide bepalingen de voorwaarde van het redelijk karakter van het binnenlands beschermingsalternatief vereist wordt rekening houdend met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

De Raad meent dat verzoeker *in casu* – rekening houdend met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker - aannemelijk gemaakt heeft dat niet redelijkerwijs van hem kan worden verwacht dat hij in een ander deel van Nepal zou verblijven teneinde te ontsnappen aan de vervolging en bedreiging waarvan hij het voorwerp was in Kathmandu.

Het is aannemelijk dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS